

vis, det kan være rigtigt nok, at er en Sag vanskelig, skal man ikke derfor opgive den, men netop stræbe efter at faa den løst, og hvad Bidrag der kan ydes dertil gennem Behandling her i Tinget, kan jo altid være nyttigt, og det skal jeg ikke modsætte mig.

Justitsministeren (Alberti): Jeg maa udtale, at jeg ikke kan være enig med det ærede Medlem, der nu satte sig, naar han mente, at han af mine Udtalelser kunde drage nogen Støtte for sit Angreb paa det foreliggende Lovforslag. Jeg skal ikke komme dybt ind derpaa, men jeg skal nævne, at hvis det ærede Medlem — og saaledes forstod jeg ham — mener, at den Løfteformular, som kan komme ud af Retsreformen til Anvendelse i Tilfælde, hvor man nu foreskriver Ed i Retsplejevirkksomheden, skulde kunne anvendes ved de Eder, som Grundloven kræver, saa tror jeg, det ærede Medlem vil blive meget skuffet. Jeg kan naturligvis ikke sige, hvorledes Retsplejereformen paa dette Punkt eller paa noget andet Punkt vil falde ud, men jeg kan dog sige det, at der er al Rimelighed for, at de Løfter, der skulle afløse den nuværende Løfteed i Retsplejen, ville netop komme til at gaa ud paa, at de skulle aflægges efter en af Justitsministeren fastsat Formular. Og jeg antager ikke, at nogen, heller ikke det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (H. L. Møller), vilde være fornøjet med et Lovforslag angaaende de i Grundloven foreskrevne Eders Form, der gik ud paa, at disse skulde kunne aflægges efter en af Justitsministeren fastsat Formular.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Sveistrup): Overfor det, jeg tør maaske sige, ret skarpe Angreb, jeg fremsatte overfor det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (H. L. Møller), søgte det ærede Medlem at bruge Justitsministeren som Skærmbrædt at krybe i Skjul bagved, da han mente, at det dog var en væsentlig Forbedring af hans i øvrigt vanskelige Stilling, at han havde Justitsministeren at trøste sig med. Jeg kan ikke erkende Rigtigheden heraf. Justitsministeren har i sin Tid som Justitsminister modtaget og i Landstinget anbefalet at benytte den Form for Ed, som her er foreslaaet. Jeg maa ogsaa udtale min Forbavselse over, at det ærede Medlem, som nu har Betænkeligheder overfor Grundloven, ikke har fremført dem tidligere, thi denne Sag har

jo gennem 2 Samlinger været behandlet her i Tinget, og vi have enstemmigt her i Tinget vedtaget, at den Formular, som her er foreslaaet som fakultativ, skulde være obligatorisk. Den Gang tav det ærede Medlem. Dette Ting har som Helhed vedkendt sig den samme Opfattelse af Grundloven, som ligger til Grund for dette Forslag, nemlig at Eden kan aflægges under denne Form, og det er noget overraskende, at det ærede Medlem nu føler Trang til at stille sig i Opposition til hele dette Ting, uden at han har følt en saadan Trang tidligere.

Men hvad der saa for mig er Hovedsagen, er dette: Ser det ærede Medlem da ikke, at her er Krav fra Religionsfriheden, Krav fra den religiøse Sømmelighed? Føler det ærede Medlem ikke, at det er en daarlig Opgave at ville lægge Sten i Vejen for saadanne Kravs Gennemførelse.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

H. L. Møller: Naar jeg tidligere har tiet ved Behandlingen af denne Sag her i Tinget, har det sin simple Grund i, at jeg den Gang ikke har sat mig saaledes ind i Sagen, som jeg senere har gjort. Det er jo ikke store juridiske Autoriteter, der have staaet til Raadighed ved Sagens tidligere Behandling i Folketinget. Saadanne juridiske Autoriteter have derimod taget Ordet i det andet Ting, og de Betænkeligheder, de der have fremført, have paa mig virket saaledes, at jeg mener, at jeg ud fra dem har været i min Ret til at fremsætte de samme Betænkeligheder her. Jeg erkender, at det havde været viseligere og fornuftigere handlet af mig, om jeg allerede den Gang havde kunnet sætte mig saa grundigt ind i de Spørgsmaal, saa jeg kunde have taget Ordet ved Sagens Behandling den Gang, men det er dog ikke ukendt, og det er ret tilgiveligt, at man først senere naar en bestemt Opfattelse paa et Punkt som dette og venter med at gøre den gældende til en passende Lejlighed.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Sveistrup): Ogsaa denne Gang søgte det ærede Medlem at dække sig bagved andre, nu nemlig bagved de juridiske Autoriteter i Landstinget. Det forekommer mig, at vi kunne lade dem om, hvordan de ville stille sig til Sagen. Naturligvis maa jeg